

De windmolens en de vier windstreken...

In het mooie landschap van een ver land stonden vier windmolens langs de waterkant, niet ver van elkaar... De wieken draaiden mee met de wind en de mensen genoten van het schouwspel dat helemaal in beweging was. Het graan werd gemalen en de molenaars verkochten het goed. Brood was gezond en iedereen leefde gelukkig. Daar kwam echter plots verandering in. Een molenaar wou zijn molen afbreken en in een vreemd land hem terug opbouwen. Daar zou hij alleen zijn en dus rijker. Hij vertrok in noorderlijke richting... In het begin ging alles goed, maar hier regeerde koning winter en de onstuimige noorderwinden rukten aan de wieken tot ze braken... Hij keerde terug en werd boer. De tweede molenaar dacht bij zichzelf "Ik zal meer zuidwaarts trekken" en ook hij verhuisde. Een warme zuidenwind kwam hem tegen en hij toog aan het werk. Het was er aangenaam vertoeven, maar dikwijls was het er windstil en er werd niet gemalen en dus ook niet verkocht. Hij gebruikte nu alleen de molen als molenaarswoning en zocht ander werk. De derde molenaar zag dat de molenaar niet terugkeerde en besloot in oosterlijke richting te gaan wonen. De mensen hielden van brood maar meer van rijst en de molen werd een winkel van granen en groenten. Zo bleef de vierde molenaar alleen over. Tegen wil en dank werd hij de enige molenaar in het westen. Iedereen kocht bij hem en hij werd steeds rijker en bouwde zelf nog drie molens omwille van het groot aantal klanten. De tweede molenaar die boer geworden was, kocht er é én van de drie. Wat later kwam de derde terug en was blij een molen te huren en werd later ook eigenaar. De derde molenaar kreeg heimwee naar zijn geboortegrond, en keerde terug naar zijn land. Hij kocht de derde molen. Zo stonden op dezelfde plaats vier windmolens langs de waterkant, niet ver van elkaar... EN ZE BLEVEN ER STAAN. En... ZE STAAN ER NOG...